

با حضور رئیس دفتر رهبر معظم انقلاب انجام شد

تکریم و معارفه سرپرست مؤسسه «اطلاعات»

(۲)

سازمان انرژی اتمی و وزارت خارجه در بیانیه‌ای مشترک و کم‌سابقه نسبت به آخرین گزارش رافائل گروسی واکنش نشان دادند

اعتراض تند تهران به آژانس

در بیانیه ایران تأکید شده است: «براساس فتوای رهبر انقلاب هیچ سلاح هسته‌ای در دکتین دفاعی کشور جایگاهی ندارد و برنامه غنی‌سازی تنها برای اهداف صلح‌آمیز تحت نظارت کامل آژانس انجام می‌شود. تهران هشدار می‌دهد که اگر برخی کشورها بخواهند از همکاری ایران با آژانس و رویکرد شفاف آن سوءاستفاده سیاسی کنند، ایران اقدامات متناسبی را برای حفاظت از حقوق و منافع مشروع خود به کار خواهد بست و مسئولیت پیامدهای این اقدامات بر عهده‌آن کشورها خواهد بود.»

(۴)

تعداد شرکت‌های هواپیمایی ایران چندین برابر کشورهای پیشرفته است

رشد قارچی ایرلاین ها در نبود هواپیما

(۷)

کوهنورد ۶۶ ساله کرمانشاهی و فتح هشت‌همین قله ۸ هزار متری جهان

پرچم ایرانی‌ها در هیمالیا بالااست

کوهنوردی فلسفه عمیق و سفری به درون انسان است

(۱۸)

واگویه‌های رضا رشیدپور درباره غیبت طولانی اش در تلویزیون در گفت‌وگو با «ایران»:

از من تفریح و سرگرمی می‌خواستند نه کار جدی

(۱۹)

یادداشت

پاسداری از خط ملی ایرانیان

وزیر اسبق فرهنگ و ارشاد اسلامی

کشن، دوست برگ از رقع‌های کم‌نظیر و پربها در گلستان وجود دارد که هنوز عرضه نشده و همه آنها به خط نستعلیق است، مگر در مواردی که برای زینت اثر، از سایر خطوط بهره گرفته‌اند. پس از اختراع چاپ در دوره صفویه اولین بار در ایران کتاب به صورت حروفی به چاپ رسید. اما این شیوه رونق چندانی نیافت؛ زیرا این هراس پنهان وجود داشت که این کار خط نستعلیق را به فراموشی بسپارد. از این رو مدت‌ها بعد که معلوم شد در چاپ سنگی در عین اینکه کتاب تکثیر می‌شود، خط زیبای نستعلیق و دیگر خطوط از جمله نسخ محفوظ می‌ماند، چاپ سنگی رونقی بسیار یافت، تا آن‌جا که برخی از محققان غربی به چاپ سنگی لقب چاپ ملی ایرانیان را دادند که پذیرفتنی است. در همه دوره ناصری، حتی در دوره پرفراز و فرود مشروطه، که همراه با چاپ ده‌ها روزنامه و صدها کتاب بود، جز خط نستعلیق و نسخ را ندیده‌ایم. در ماجرای تغییر خط، که گروهی به جد پشتیبان آن بودند، همین شیوه‌نوشتن و زیبایی‌های پنهان و آشکار آن، که مطلقاً روح ایرانی است، نقش بازدارنده‌ بسزایی ایفا کرد؛ درحالی‌که در ترکیه و آسیای مرکزی چنان اتفاقی به‌راحتی روی داد.

در برگزاری مسابقات خط و خوش نویسی و نستعلیق، زنده‌یاد حسین میرخان، بنیادگذار انجمن خوشنویسان ایران عرضه شد. برخی از برجستگان علوم قرآنی آن کشور در درستی این قرآن تردید کردند و حتی گفته بودند قرآن به خط ایرانی با قرآن ما متفاوت است. این سوء برداشت سبب شد که برخی از آنان قرآن استاد میرخان را از ابتدا تا انتها بخوانند و در پایان، گروهی از دانشجویان به دعوت استادشان به نمایشگاه آمدند تا برابری عبارات دو قرآن ایرانی و عربی را از نزدیک ببینند. هرچند که زنده‌افن از جمله‌استاددکتر سمسار، مسلم است که خط امروز و معمول در شرق عالم، که از راست به چپ نوشته می‌شود، در سبک‌ها و شکل‌های متفاوت همه مدیون هنرمندان ایرانی است که آن را تراز و قاعده‌مند کرده‌اند.

به هرحال، ایرانیان نقشی اساسی در شکل‌گیری خطوط موجود جهان اسلام داشته‌اند. در عین حال، خط نستعلیق از نگاه هنری، کاملاً گذشته در ترکیه ووقتی استاد عبدالصمد صمدی که چندان هم برای نوشتن رغبت و آمادگی نداشت و با اصرار دیگران به این کار تن داد و با قلم و کاغذ و مرکب آنان نوشتن را آغاز کرد، دوربین‌ها همه به

سمت قلم و نگارش او رفت و استادان دیگر کشورها دور میز او گرد آمدند تا از نزدیک شاهد خلق یک اثر هنری باشند.

همین روزها، قرآن با کتابت استاد محمد احصایی در آستانه انتشار است و مطمئن هستیم که یک واقعه در جهان هنر تلقی خواهد شد. او از گران‌قیمت‌ترین هنرمندان کالیگرافی در این سوی عالم است.

به هرحال درست است که وسایل جدید همچون رایانه وارد عرصه شده و به نوشتن روزمره کمتر نیاز است؛ اما باید فکری کنیم تا خط، بویژه خط نستعلیق را که یادگار زیبا و چشم‌نواز و روح‌نواز نیاکان ماست، حفظ کنیم و گسترش دهیم. در میان دو، سه نسل گذشته، بویژه عالمان و اهل سیاست، خوش‌نویسی از مراحل اساسی تعلیم و تربیت بود؛ فرمان مشروطه به خط نستعلیق زیبایی‌زنده‌یاد قوام‌السلطنه نوشته شد، همان‌گونه که مناجات منسوب به علی‌امیرالمؤمنین(ع). در مراتب دیوان‌سالاری خط و درست‌نویسی جایگاهی ویژه داشت. در میان عالمان دین، اهمیت این امر دوچندان بود و برخی از آنان آثار خود را با قلم خوش‌نویسان بنام عرضه می‌کردند. در مدارس نیز زنگ خط وجود داشت و کوشش می‌شد دانش‌آموزان خوش خط باشند و محور اصلی در همه این کارها خط نستعلیق بود. به هرحال اینکه میراث‌گران‌قدر ایرانیان در خوش‌نویسی، یعنی خط نستعلیق از جانب کشورهای عربی -ترکی مصادره می‌گردند، در میان ما را در حفظ و گسترش این خط دوچندان می‌کند. اینکه در سال‌های پیش، در یونسکو خط نستعلیق به عنوان میراث فرهنگی ناملموس به ثبت رسیده، تنها یک قدم است و ما را از کوشش بیشتر برای حفظ و گسترش این هویت فرهنگی بی‌نیاز نمی‌کند.

حزب بر دو قوه دیگر و انداختن نردبان گردش قدرت و تغییر فرم رژیم سیاسی از دموکراسی به اقتدارگرایی جلوگیری کند. به همین خاطر کنترل بر دستگاه قضایی از اولویت‌های نخست رهبرانی چون ترامپ در آمریکا، ویکتور اوربان در مجارستان و اردوغان در ترکیه است. کودتای سال ۲۰۱۶ به رئیس جمهوری فعلی ترکیه فرصت داد تا علاوه بر پاکسازی بیش از چهار هزار قاضی، دادستان و بازپرس با اعلام وضعیت فوق‌العاده و بدون نیاز به تأیید پارلمان، ساختار قضایی را متحول کرده و قضات وفادار به خود را جایگزین کند. چالش‌های ترامپ با دادگاه‌ها هم در دور اول ریاست جمهوری در یونسکو خط نستعلیق به عنوان میراث فرهنگی ناملموس به ثبت رسیده، تنها یک قدم است و ما را از کوشش بیشتر برای حفظ و گسترش این هویت فرهنگی بی‌نیاز نمی‌کند.

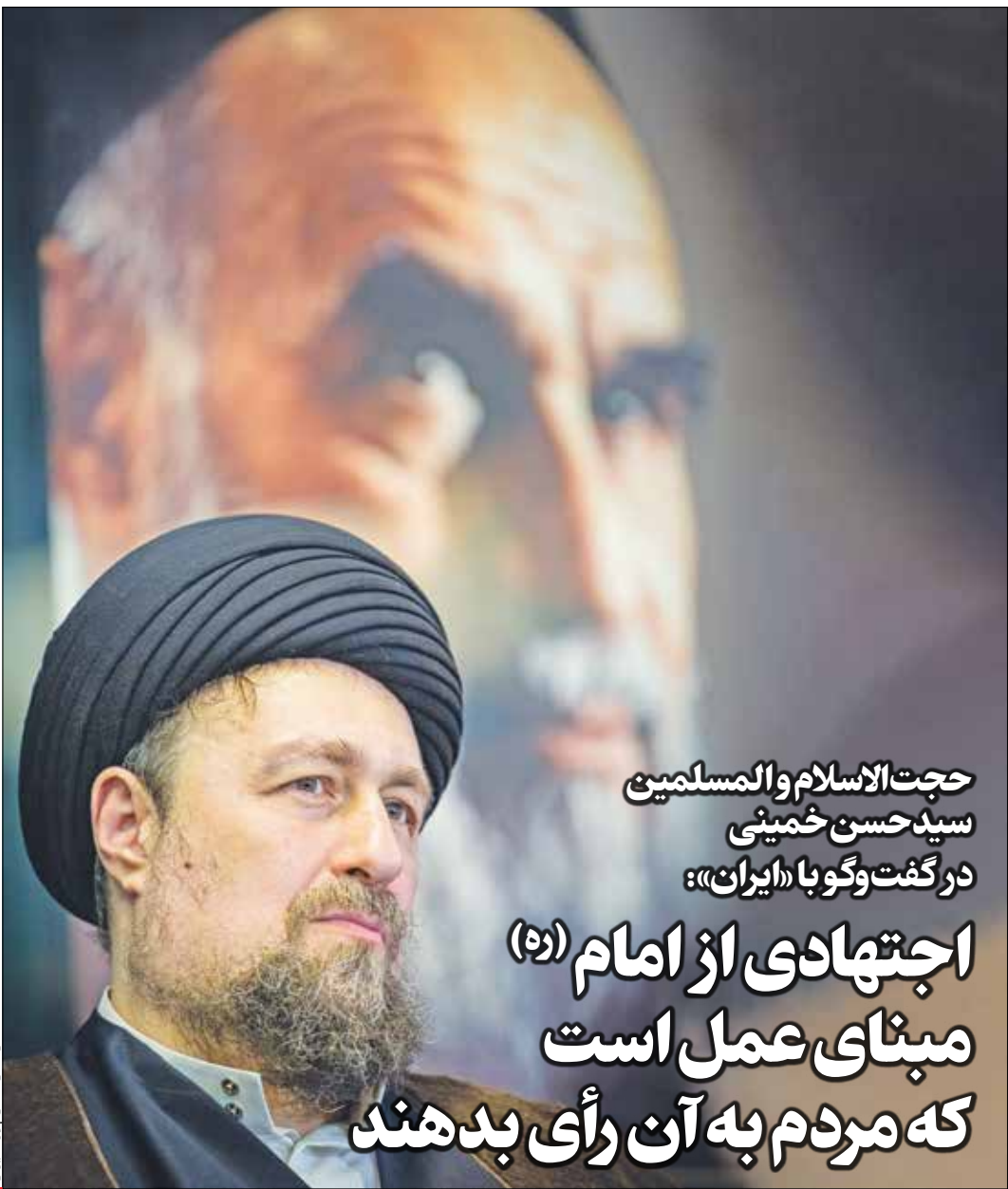
در این شرایط نبرد علیه مردم غیرنظامی در غزه ادامه دارد و به همین زودی تعداد شهدا به حدود ۵۴ هزار و ۴۰۰ نفر رسیده است. دفاع مدنی غزه هم اعلام کرده که ارتش اشغالگر اسرائیل در کمتر از ۴۸ ساعت (در مرکز و شمال نوار غزه) ۶۰ خانه، شامل ده‌ها آپارتمان و صدها خانواده رو به‌مذاکره طولانی‌تر خواهد بود. مثلاً یکی از این تغییرات این است که آزادی ۱۰ اسیر به جای دو مرحله در روز اول و هفتم با فاصله بیشتری انجام شود تا نتایج‌هوس از آزادی این ۱۰اسیر، از مذاکرات برای آتش‌بس دائمی صرف نظر نکند. بیمارستان‌های نوار غزه را تأمین می‌کردند، نابود کردند و مانع ورود قطعات یدکی برای تعمیر و نگهداری زئروتورهای برق در بیمارستان‌ها می‌شوند. روایت برنامه جهانی غذا هم این است که اوضاع انسانی در غزه از کنترل خارج شده است.

- یکشنبه ۱۱ خرداد ۱۴۰۴
- ۵ دی‌چهره ۱۴۴۶
- ۱ ژوئن ۲۰۲۵
- سال سی‌ویکم
- شماره ۸۷۵۴
- ۲۰ صفحه

Iran Newspaper

ISSN1027-1449
 Kirtitle: IRAN (Tehran)
 irannewspaper.ir

ایران

عکس: علی‌حسن‌پور / ایران

حجت‌الاسلام والمسلمین سید حسن خمینی در گفت‌وگو با «ایران»:

اجتهادی از امام (ع) مبنای عمل است که مردم به آن رأی بدهند

(۲)

یادداشت

پوپولیس‌ت‌ها و مانعی به نام استقلال قضایی

را داد. او با پیروی از نقشه‌راه تنظیم‌شده برای شش ماهه اول دولت موسوم به «روژه ۲۰۲۵» برنامه گسترده‌ای برای فعال کردن وزارت دادگستری در جهت اهداف سیاسی دولت دارد. برنامه‌هایی چون شناسایی و جایگزینی قضاتی که رویه روی فرامین غیرقانونی دولتی می‌ایستند، تعقیب مخالفان سیاسی و دور زدن دادگاه‌ها در موضوعاتی که برای دولت اهمیت بالایی دارند.

این هدف آنقدر مهم است که حتی گفته می‌شود این سیاست باعث می‌شود حتی در صورتی که هیچ یک از دلایل صدور برخی دستورهای کاملاً متضاد با قوانین، مانند مستثنی کردن یک دانشگاه از حق ثبت نام دانشجوی خارجی، شناسایی و رصد قضاتی است که رأی به توقف آنها خواهند داد. باز کردن پرونده‌های حقوقی از سوی دادستان علیه افراد، شرکت‌ها و نهادهای مخالف سیاسی روش دیگری است برای تضعیف رقبا از طریق دادگاه‌ها. این سیاست باعث می‌شود حتی در ایالات متحده بسیار طولانی شود، روند دادرسی در ایالات متحده بسیار طولانی و پرهزینه است. یک دانشگاه خصوصی، نهاد مدنی، یا رسانه با هر شکایت دادستان باید پول، نیروی انسانی و تمرکز زیادی را صرف ماه‌ها دعوی حقوقی کند. این در حالی است که دادستانی از محل بودجه عمومی می‌تواند دعوا را تا نهایت ممکن ادامه دهد. مشابه این مکانیزم در دستور کار دیگر سازمان‌های زیر نظر رئیس جمهوری مانند اداره مهاجرت، مالیات و امنیت داخلی هم می‌تواند قرار گیرد.

این سادگی‌ها نمی‌شد آنها را دور زد؛ تحقق شکل قابل‌قبولی از لیبرال دموکراسی بدون وجود دادگاه‌های قدرتمند و مستقل قابل تصور نیست. استقلال نهاد داری از نمایندگان مردم در پارلمان و قوه مجریه، ضامن حفظ حقوق مصرح در قوانین اساسی و جلوگیری از دیکتاتوری اکثریت است. چنین نظام قضایی قادر است از سيطرة یک حزب بر دو قوه دیگر و انداختن نردبان گردش قدرت و تغییر فرم رژیم سیاسی از دموکراسی به اقتدارگرایی جلوگیری کند. به همین خاطر کنترل بر دستگاه قضایی از اولویت‌های نخست رهبرانی چون ترامپ در آمریکا، ویکتور اوربان در مجارستان و اردوغان در ترکیه است. کودتای سال ۲۰۱۶ به رئیس جمهوری فعلی ترکیه فرصت داد تا علاوه بر پاکسازی بیش از چهار هزار قاضی، دادستان و بازپرس با اعلام وضعیت فوق‌العاده و بدون نیاز به تأیید پارلمان، ساختار قضایی را متحول کرده و قضات وفادار به خود را جایگزین کند. چالش‌های ترامپ با دادگاه‌ها هم در دور اول ریاست جمهوری در یونسکو خط نستعلیق به عنوان میراث فرهنگی ناملموس به ثبت رسیده، تنها یک قدم است و ما را از کوشش بیشتر برای حفظ و گسترش این هویت فرهنگی بی‌نیاز نمی‌کند.

حزب بر دو قوه دیگر و انداختن نردبان گردش قدرت و تغییر فرم رژیم سیاسی از دموکراسی به اقتدارگرایی جلوگیری کند. به همین خاطر کنترل بر دستگاه قضایی از اولویت‌های نخست رهبرانی چون ترامپ در آمریکا، ویکتور اوربان در مجارستان و اردوغان در ترکیه است. کودتای سال ۲۰۱۶ به رئیس جمهوری فعلی ترکیه فرصت داد تا علاوه بر پاکسازی بیش از چهار هزار قاضی، دادستان و بازپرس با اعلام وضعیت فوق‌العاده و بدون نیاز به تأیید پارلمان، ساختار قضایی را متحول کرده و قضات وفادار به خود را جایگزین کند. چالش‌های ترامپ با دادگاه‌ها هم در دور اول ریاست جمهوری در یونسکو خط نستعلیق به عنوان میراث فرهنگی ناملموس به ثبت رسیده، تنها یک قدم است و ما را از کوشش بیشتر برای حفظ و گسترش این هویت فرهنگی بی‌نیاز نمی‌کند.

حزب بر دو قوه دیگر و انداختن نردبان گردش قدرت و تغییر فرم رژیم سیاسی از دموکراسی به اقتدارگرایی جلوگیری کند. به همین خاطر کنترل بر دستگاه قضایی از اولویت‌های نخست رهبرانی چون ترامپ در آمریکا، ویکتور اوربان در مجارستان و اردوغان در ترکیه است. کودتای سال ۲۰۱۶ به رئیس جمهوری فعلی ترکیه فرصت داد تا علاوه بر پاکسازی بیش از چهار هزار قاضی، دادستان و بازپرس با اعلام وضعیت فوق‌العاده و بدون نیاز به تأیید پارلمان، ساختار قضایی را متحول کرده و قضات وفادار به خود را جایگزین کند. چالش‌های ترامپ با دادگاه‌ها هم در دور اول ریاست جمهوری در یونسکو خط نستعلیق به عنوان میراث فرهنگی ناملموس به ثبت رسیده، تنها یک قدم است و ما را از کوشش بیشتر برای حفظ و گسترش این هویت فرهنگی بی‌نیاز نمی‌کند.

سفر وزیر امور خارجه عمان به ایران

سید عباس عراقچی وزیر امور خارجه کشورمان عصر دیروز در صفحه شخصی خود در شبکه‌ایکس نوشت: «برادر عزیزم آقای بدر البوسعیدی، وزیر محترم امور خارجه عمان، امروز در سفر کوتاهی به تهران عناصر پیشنهادهی آمریکارا ارائه داد که بر اساس اصول، منافع ملی و حقوق مردم ایران به آن پاسخ مقتضی داده خواهد شد.»

یادداشت

گزارش گروسی یک سند سیاسی است

صاحب‌نظر مسائل استراتژیک

گزارش تازه‌آژانس بین‌المللی انرژی اتمی درباره برنامه هسته‌ای ایران، از جنبه فنی صرف فراتر رفته و تقریباً به سندی سیاسی بدل شده است؛ سندی که می‌تواند مسیر مذاکرات غیرمستقیم میان ایران و ایالات متحده را تحت تأثیر قرار دهد. این گزارش، در کنار قطعه‌امای که آمریکا و سه کشور اروپایی در تذاکر ارائه آن به شورای حکام هستند، در واقع ترکیب جدیدی از ابزارهای فشار علیه تهران را شکل داده است؛ فشاری که نه فقط از سوی واشنگتن، بلکه به‌طور روزافزون از سوی اروپا نیز اعمال می‌شود. در این میان، باید نقش تروینکای اروپایی (آلمان، فرانسه و بریتانیا) را به درستی فهم کرد. اروپا که نگران حذف تدریجی خود از معادلات اصلی مذاکرات ایران و آمریکا است، تلاش دارد با ابزارهایی چون فشار در آژانس با حمایت از قطعنامه‌ها، همچنان در روند دیپلماتیک هسته‌ای ایران نقش آفرین باقی بماند. این تلاش برای «بازنگر ماندن» در لحظه‌ای حساس انجام می‌شود؛ لحظه‌ای که ایران و آمریکا، بدون نقش آفرینی علی اروپا درگیر گفت‌وگوهای حساسی شده‌اند. به عبارتی دیگر برای وضوح از نقش حاشیه‌ای‌اش در مذاکرات دوجانبه ایران و آمریکا احساس نگرانی می‌کند. این حاشیه‌نشینی دیپلماتیک، آنها را به اتخاذ مواضعی تند تر سوق داده تا جایگاه خود را تثبیت یا بازتعریف کنند. ارائه قطعه‌امای که در وضوح ایران را به عدم پایبندی به تعهدات پادامی متهم می‌کند، این هم دقیقاً در زمانی که گفت‌وگوهای تهران و واشنگتن در جریان است، تلاشی برای سخت‌تر کردن فضا، افزایش فشار بر ایران و هدایت روند مذاکرات به سمتی است که با منافع اروپایی‌ها همخوانی بیشتری داشته باشد. از نگاه حقوقی، موقعیت اروپا برای اعمال فشار، شاید حتی از آمریکا قوی‌تر باشد. برخلاف واشنگتن، کشورهای اروپایی هنوز عضوی از برجام به شمار می‌آیند و بر همین اساس، می‌توانند در صورت نیاز، مکانیسم ماشه را فعال کنند؛ ابزاری که در صورت به کارگیری، می‌تواند توافق هسته‌ای را از بین ببرد و تحریم‌های شورای امنیت را مجدداً بازگرداند. این امکان حقوقی، در کنار جایگاه دیپلماتیک اروپا در آژانس، ابزار چانه‌زنی مهمی در اختیار پایتخت‌های اروپایی قرار داده است. از این منظر، گزارش اخیر آژانس را باید جدی‌تر از آنچه شاید برخی گمان می‌کنند، تلقی کرد. این گزارش، نه تنها لحنی تندتر نسبت به گذشته دارد، بلکه محتوای آن می‌تواند زمینه ساز راجع مجدد پرونده ایران به شورای امنیت سازمان ملل باشد؛ سناریویی که در صورت تحقق، دست اروپا را برای اعمال فشارهای سیاسی و اقتصادی باز خواهد گذاشت. در واقع، این گزارش به ابزاری بدل شده که هم فشار را بر ایران افزایش می‌دهد و هم نقش سیاسی اروپا را در روند تصمیم‌گیری‌های آتی برجسته‌تر می‌سازد. در مجموع، اقداماتی نظیر صدور گزارش‌های تند، طرح قطعنامه جدید و فعال‌سازی ظرفیت‌های حقوقی اروپا می‌تواند شرایط را برای پیشبرد مذاکرات آتی دشوارتر کند. بنابراین تعاملات ایران با اروپا نحوه پاسخ‌دهی به این فشارها در تعیین سرنوشت دیپلماسی هسته‌ای نقش تعیین‌کننده‌ای خواهد داشت.